

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vizuální komunikace, otevřený prostor k výchově a vzdělávání - komplexní inovace
pedagogických, výtvarně pedagogických a uměnovědných studijních oborů
Reg.č. CZ.1.07/2.2.00/28.0075

Projekt/výtvarná řada:

Název projektu: Skládanka mého života

Autor projektu: Mgr. Hana Děcká

Typ školy: Gymnázium

Počet zúčastněných dětí: 28

Věk zúčastněných dětí: 16,17

Doba trvání projektu: 1,5 h

Popis projektu:

Anotace projektu: Výtvarná tvorba zaměřená na reflexi vlastního života, postoje k sobě a světu.

Cíle projektu: Naučit se komunikovat sám se sebou a být k sobě upřímný. Vybudovat si zdravý postoj k sobě samému i k ostatním.

Popis jednotlivých částí projektu (vyučovacích jednotek):

Úvodní diskuze – Co všechno může člověka ovlivnit v tom, jaký je? Jaké faktory (prostředí, rodina atd.) jej ovlivňují? Jakým způsobem? Jaké události (pozitivní i negativní)?

Zadání úkolu – Zamyslete se nad svým životem, vyberte faktory a události, které byly pro formování vaší osobnosti nejdůležitější a ty ztvárněte výtvarně. Námet Skládanka mého života můžete zpracovat ve formě skládky (puzzle), ale není to nutné.

Výtvarná tvorba – během práce procházím mezi studenty a mluvím s nimi o jejich práci. Ptám se, co jednotlivé prvky symbolizují, proč převažuje určitá barva atd.

Zhodnocení – Po dokončení díla ještě se studenty mluvíme o celkovém dojmu apod.

Námet vyučovací jednotky: Mezníky v životě jednotlivce. Události a setkání, která formovala postoje ke světu i k sobě samému.

Očekávané výstupy (čemu se žáci naučí, co budou umět, čemu porozumí): Uvědomí si, jaké faktory a události byly pro jejich život zásadní a prostřednictvím výtvarné tvorby hodnotí svůj postoj k nim (introspekce a reflexe). Naprosto rozdílná tvorba jednotlivců je hmatatelným důkazem, jak rozdílně vnímáme svět. Jako při každé výtvarné tvorbě je i teď rozdílnost nástrojem učícím toleranci k názorům ostatních.

Učivo (primárně oboru VV, případně integrovaný obsah jiných oborů): tvorba s autobiografickou tematikou, duševní hygiena

Použitá výtvarná technika a didaktické prostředky: kresba (tužky, pastelky, suché pastely, voskovky), debata (otázky a odpovědi, brainstorming)

Vazby k výtvarné kultuře: Autobiografické prvky se v různé míře objevují v dílech výtvarných umělců minulosti i současnosti (Edward Munch, Marc Chagall, Louise Bourgeois, Kateřina Šedá, Michael Rittstein, aj.)

Bodový scénář vyučovací jednotky: debata, zadání, tvorba, zhodnocení

Pedagogická reflexe projektu

Sebereflexe učitele: Možná zde chybělo závěrečné zhodnocení hodiny jako celku, ale podle mě jej dokonale nahradily individuální rozhovory s každým žákem zvlášť. Špatně se mi celkově hodnotí tak individuální způsob práce. Každý vytvořil jiné dílo, zvolil jiný přístup a všechny byly dobré. I žáci si už na takový způsob zvykli – vědí, že aby byl výtvar považován za hotový, musí mi jej osobně předat a mluvíme o něm spolu.

Přínos projektu: Studenti měli možnost podívat se zblízka na svůj život a reflektovat svůj přístup k němu. Zpracovali si události, které pro ně byly zásadní, ať už v pozitivním či negativním smyslu.

Seznam odevzdané dokumentace:

6 fotografií:

1. Skládanka mého života, kresba
2. Skládanka mého života, kresba
3. Skládanka mého života, kresba
4. Skládanka mého života, kresba
5. Skládanka mého života, kresba
6. Skládanka mého života, kresba

Z blogu učitele:

Realistický přístup je sice super a ochrání vás před ztrátou iluzí, ale děti jsou nepředvídatelné a i tak vás vždy něčím překvapí. Nebrat si to osobně – to se ve škole učím nejvíc...

Když jsem studovala, pochybovala jsem občas, jestli pak v praxi opravdu budu schopná učit VV tak, abych mohla mít pocit, že každá hodina dětem něco dala. Jestli neslevím ze svých požadavků na to, jak má výuka hodnotné výtvarky vypadat, jestli budu mít stále nové nápady a energii na jejich realizaci. A ono to docela jde... Sice ve třídách, které jsou „hlučnější“ někdy

vymýšlím téma i s přihlédnutím k tomu, jak je „zaměstnat“, ale i tak koncipuju výuku způsobem, za který se nemusím stydět.

Samozřejmě, děti jsou občas nesnesitelné, jsou otrávené, drzé nebo hyperaktivní, ale stále je setkávání s nimi inspirativní a vždy se najde něco, z čeho můžu mít pocit naplnění. Učitelské povolání totiž skutečně není nuda.

Spíše mě občas mrzí přezíravý postoj okolí, že učit výtvarku je přece „taková pohoda. To oni tam něco kreslí...“. Přitom si málokdo dokáže představit, jak náročné je učit právě výchovy...

Ale každé povolání má své plusy i mínusy. Pocit naplnění, když děti něco opravdu pochopí, ocení, něco originálního vymyslí, ten se nedá ničím nahradit.

Najít rovnováhu mezi tím, že máte děti rádi a práce s nimi vás opravdu baví a tím, že si nemůžete brát jakékoliv jejich nemístné chování osobně, to je velká výzva učitelské profese.